

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ
16 Φεβρουαρίου 2025
Ἦχος α΄. Ἀριθμ. 268

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON
16 February 2025
1st Mode. No. 268

Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανού πατριάρχου Κ/πόλεως, Μαρουθᾶ ἐπισκόπου, Ρωμανοῦ νεομάρτυρος ἐξ Εὐρυτανίας
Pamphilus martyr, Flavian patriarch of Constantinople, Marouthas & others Mm, Romanus

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Α΄ Κορ. στ΄, 12-20

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστί; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστι; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστιν. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; Καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστιν τοῦ Θεοῦ.

EPISTLE READING

1 Cor. 6: 12-20

Brethren, all things are lawful for me, but not all things are helpful. All things are lawful for me, but I will not be enslaved by anything. Food is meant for the stomach and the stomach for food, and God will destroy both one and the other. The body is not meant for immorality, but for the Lord, and the Lord for the body. And God raised the Lord and will also raise us up by his power. Do you not know that your bodies are members of Christ? Shall I therefore take the members of Christ and make them members of a prostitute? Never! Do you not know that he who joins himself to a prostitute becomes one body with her? For, as it is written, The two shall become one flesh. But he who is united to the Lord becomes one spirit with him. Shun immorality. Every other sin which a man commits is outside the body; but the immoral man sins against his own body. Do you not know that your body is a temple of the Holy Spirit within you, which you have from God? You are not your own; you were bought with a price. So glorify God in your body and in your spirit which belong to God.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ Λουκ. ιε', 11-32

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς, καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμφεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων εἶπε· πόσοι μισθιοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθώμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξατο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

GOSPEL READING Luke 15: 11-32

The Lord said this parable, There was a man who had two sons; and the younger of them said to his father, 'Father, give me the share of the property that falls to me.' And he divided his living between them. Not many days later, the younger son gathered all he had and took his journey into a far country, and there he squandered his property in loose living. And when he had spent everything, a great famine arose in that country, and he began to be in want. So he went and joined himself to one of the citizens of that country, who sent him into his fields to feed swine. And he would gladly have filled his belly with the pods that the swine ate; and no one gave him anything. But when he came to himself he said, 'How many of my father's hired servants have bread enough and to spare, but I perish here with hunger! I will arise and go to my father, and I will say to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son; treat me as one of your hired servants.' And he arose and came to his father. But while he was yet at a distance, his father saw him and had compassion, and ran and embraced him and kissed him. And the son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son.' But the father said to his servants, 'Bring quickly the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet; and bring the fatted calf and kill it, and let us eat and make merry; for this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found.' And they began to make merry. Now his elder son was in the field; and as he came and drew near to the house, he heard music and dancing. And he called one of the servants and asked what this meant. And he said to him, 'Your brother has come, and your father has killed the fatted calf, because he has received him safe and sound.' But he was angry and refused to go in. His father came out and entreated him, but he answered his father, 'Lo, these many years I have served you, and I never disobeyed your command; yet you never gave me a kid, that I might make merry with my friends. But when this son of yours came, who has devoured your living with harlots, you killed for him the fatted calf!' And he said to him, 'Son, you are always with me, and all that is mine is yours. It was fitting to make merry and be glad, for this your brother was dead, and is alive; he was lost, and is found.'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Η σημερινή πολύ γνωστή σε όλους μας ευαγγελική περικοπή, δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου μας μιλά για την παραβολή του Ασώτου Υιού, η οποία δεν είναι απλώς μια ιστορία του παρελθόντος, αλλά ένα ζωντανό μήνυμα που απευθύνεται άμεσα σε κάθε έναν από εμάς στην καθημερινή μας ζωή.

Η αφήγηση της παραβολής ξεκινά με τη σχέση ενός πατέρα και των δύο γιων του. Ο νεότερος γιος, ζητώντας ελευθερία και ανεξαρτησία, ζητά το μερίδιο της περιουσίας του και φεύγει για μια μακρινή χώρα. Εκεί, σπαταλά την περιουσία του σε ασώτους τρόπους ζωής, καταλήγοντας σε απόλυτη φτώχεια, ποθώντας ακόμη και την τροφή των χοίρων που έβρωσε. Αυτή η στιγμή απελπισίας γίνεται σημείο καμπής, καθώς «ήλθε εις εαυτόν» και αποφασίζει να επιστρέψει στον πατέρα του, ομολογώντας την αναξιοτήτά του. Ο πατέρας, βλέποντας τον γιο του από μακριά, τρέχει να τον συναντήσει, τον αγκαλιάζει και τον επαναφέρει στη θέση του στο σπίτι. Μια μεγάλη γιορτή προετοιμάζεται για να τιμήσει την επιστροφή του. Εν τω μεταξύ, ο μεγαλύτερος γιος, που έμεινε με τον πατέρα, εξοργίζεται και αισθάνεται παραμελημένος παρά την πιστότητά του. Ο πατέρας του υπενθυμίζει όμως με αγάπη: *«Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου, και όλα τα δικά μου είναι δικά σου. Έπρεπε να χαρούμε και να ευφρανθούμε, διότι ο αδελφός σου αυτός ήταν νεκρός και ανέζησε, ήταν απολωλός και ευρέθη».*

Τι μας διδάσκει αυτή η παραβολή για την καθημερινή μας ζωή; Πρώτον, ας συλλογιστούμε τον νεότερο γιο. Πόσο συχνά, όπως αυτός, αναζητούμε την πλήρωση στις εφήμερες απολαύσεις αυτού του κόσμου; Ίσως επιδιώκουμε πλούτο, επιτυχία ή διασκέδαση, νομίζοντας ότι αυτά θα ικανοποιήσουν τη λαχτάρα της καρδιάς μας. Όμως, όπως ο άσωτος υιός, τελικά βρίσκουμε ότι αυτές οι επιδιώξεις μας αφήνουν κενές. Η «μακρινή χώρα» δεν είναι μόνο ένας φυσικός τόπος αλλά μια πνευματική κατάσταση αποξένωσης από τον Ουράνιο Πατέρα μας. Το σημείο καμπής για τον νεότερο γιο έρχεται όταν «ήλθε εις εαυτόν». Αυτή η στιγμή αυτογνωσίας είναι κρίσιμη και για εμάς. Πόσο συχνά παίρνουμε χρόνο να αναγνωρίσουμε την ανάγκη μας για το έλεος του Θεού; Η μετάνοια, που είναι η καρδιά αυτής της παραβολής, ξεκινά με ταπείνωση και την αναγνώριση των αμαρτιών μας.

Τώρα, ας στραφούμε στον πατέρα της ιστορίας. Η αντίδρασή του στην επιστροφή του γιου του είναι ένα πρότυπο θεϊκής αγάπης και συγχώρεσης. Τρέχει να αγκαλιάσει τον γιο του, τον ντύνει με έναν μανδύα, του βάζει δαχτυλίδι στο δάχτυλό του και προετοιμάζει ένα συμπόσιο. Αυτή είναι η εικόνα του άπειρου ελέους του Θεού. Όσο μακριά και αν έχουμε περιπλανηθεί, η αγάπη του Θεού είναι πάντα μεγαλύτερη από τις αμαρτίες μας. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει ποτέ να απελπιζόμαστε. Η αγκαλιά του Θεού είναι πάντα ανοιχτή να μας δεχθεί. Αλλά η παραβολή δεν τελειώνει εκεί. Η αντίδραση του μεγαλύτερου γιου μας προκαλεί να εξετάσουμε μια άλλη διάσταση της πνευματικής μας ζωής. Ο μεγαλύτερος γιος μας υπενθυμίζει ότι ακόμη και αυτοί που φαίνονται δίκαιοι μπορούν να είναι πνευματικά απομακρυσμένοι από το Θεό, εάν η καρδιά τους δεν είναι γεμάτη συμπόνια και ταπείνωση.

Αυτή η παραβολή μιλά επίσης για τη δυναμική των ανθρώπινων σχέσεων. Πόσο συχνά, ως γονείς, παιδιά, αδελφια ή φίλοι, δεν βιώνουμε εντάσεις, παρεξηγήσεις ή αποξενώσεις; Το παράδειγμα του πατέρα μας διδάσκει τη σημασία της συγχώρεσης και της συμφιλίωσης. Στην καθημερινή μας ζωή, καλούμαστε να δειχνουμε το ίδιο έλεος στους άλλους όπως μας δείχνει ο Ουράνιος Πατέρας. Όταν κάποιος ζητά συγχώρεση, ας μην του τη στερούμε. Όταν αδικούμε, ας είμαστε σε εγρήγορση να συμφιλιωθούμε, θυμούμενοι τα λόγια του Κυρίου μας: *«Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται» (Ματ. 5:7).*

Καθώς πλησιάζουμε την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αυτή η παραβολή αποτελεί μια ισχυρή κλήση σε μετάνοια και ανανέωση. Η Τεσσαρακοστή είναι μια ευκαιρία να «έρθουμε εις εαυτόν», να αναλογιστούμε την πνευματική μας κατάσταση και να επιστρέψουμε στο σπίτι του Πατέρα μέσω της προσευχής, της νηστείας και της ελεημοσύνης. Είναι καιρός να αφήσουμε πίσω μας τους πειρασμούς της «μακρινής χώρας». Μας προκαλεί επίσης να εξετάσουμε την καρδιά μας για υπερηφάνεια, μνησικακία ή αυτοδικαίωση, προσπαθώντας αντ' αυτού να ενσαρκώσουμε την αγάπη και τη συγχώρεση του Πατέρα. Ας θυμόμαστε ότι ο Θεός μας είναι ένας στοργικός Πατέρας που χαίρεται για κάθε αμαρτωλό που μετανοεί. Με τις προσευχές της Θεοτόκου και όλων των Αγίων, ας έχουμε το θάρρος να σηκωθούμε από τις αμαρτίες μας, να επιστρέψουμε στον Ουράνιο Πατέρα μας και να συμμετάσχουμε στη χαρά της Βασιλείας Του.

Αρχιμ. Νικόδημος Αναγνωστόπουλος

SERMON ON THE EPISTLE READING

One of the best-known and most frequently heard parables of the New Testament is the Parable of the Lost Son. There are numerous ways to interpret this and other parables in the New Testament, and each interpretation offers us a glimpse of its deeper meaning. The words of Christ, as St. Irenaeus of Lyons reminds us, are life-giving. These are the same words spoken at the creation of humanity, and it is the same

voice we will hear again at His Second Coming, along with trumpets and judgment. This is why, in the Holy Liturgy, the reading of the Holy Gospel holds such a central role. The words of Christ are eternal; they carry not only a multitude of meanings but also resonate profoundly with modern individuals. This parable, in particular, sums up the essence of the Christian faith. Every parable, every word that comes from the mouth of the Lord, is eternal and never passes away.

The Parable of the Lost Son is a story of love, forgiveness, and hope that transcends time and culture. It resonates with all of us because it reveals the deep longing of the human heart—for belonging, meaning, and reconciliation. In the story, the younger son's departure reflects the journey of humanity, often lured away from God by the promises of the world. He sets out seeking freedom but finds only emptiness and despair. This mirrors the human condition when we pursue distance from God, only to discover that true freedom is found in community with Him, in the house of the Father. This embrace is not just symbolic; it is a call to live as a community of forgiveness, resonating the Father's love in our own relationships.

The story of a son who left his father's home in search of something more—and perhaps his own identity—can also be viewed from a social perspective. Children are often rebellious, and there are times when they need space to search and explore, which is not inherently wrong. In this story, however, that search takes an extreme form. The son goes out into the world, severs his ties with his father and family, and squanders everything he has. This might remind us of our own children and the alluring but often harmful offerings that the world presents to them. The danger is that these journeys, while sometimes necessary for growth, can lead to brokenness. Yet, in the midst of his suffering, the son's decision to return shows the power of repentance and the hope for renewal. He doesn't wait until he feels worthy, maybe he doesn't even expect his father to accept him. He simply turns back, and the father, runs to meet him with open arms. This is the image of divine mercy: a God who rejoices not in punishment but in reconciliation, he rejoices when his children come back home. He rejoices in the only way a father can rejoice, without prejudice, without second thoughts.

Let us remind ourselves that the Church is the home of the Father. As long as our children feel that they are at home, the Church will remain a safe harbour from the storms of this world. Let us welcome our children to the home of the Father, to our churches, regardless of what may have happened, because we, too, have been welcomed back into the Father's house from that distant country time and again after our own transgressions, that in eternity we may be welcomed to the house of the Father once and for all, with that eternal voice saying, «Welcome home!»

Christian Orthodox Thyateira Youth (COTY)

Are you between the ages of 16-35? If yes, join us at Christian Orthodox Thyateira Youth, our official Archdiocesan Youth and Young Adult Ministry.

To learn more visit: www.coty.org.uk. Follow us on Instagram: COTY_org

Visitors Are Welcome

We would like to thank you for visiting and worshiping with us today. Kindly know that although all are welcome to attend our Sacred Services, a prerequisite to receive Holy Communion is unity in the Faith, as well as spiritual preparation by prayer, fasting, and regular participation in the Sacrament of Holy Confession. Non-Orthodox Christians are kindly requested to refrain from receiving Communion. All are, however, welcome to partake of the “antidoron” (blessed bread) distributed by the clergy at the conclusion of the Service, as well as to introduce themselves while doing so.

To learn more about Orthodox Christianity and to join the online Archdiocesan Discover Orthodoxy Class, please email: archdiocesanprivateoffice@gmail.com

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN
Tel.: 020 7723 4787 • E-mail: archthyateira@gmail.com • Website: www.thyateira.org.uk

Learn Byzantine Music

🌐 www.byzantinepsalmist.com

✉ info@byzantinepsalmist.com

Printed by Athina Press